HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כל נכסי דבי נר סיסין. כלומר כל מותן קרקעות שקנימי מאותו אדם שמעו בר סיסין: **דמקריא דבי נר סיסין.** כך קורין לו ואין ידוע מי קנאה מבי נר סיסין ולפיכך נקראת כן או כך שמה מעולם וירושה היא לו מאבותיו: **לוקמה בידא דלוקח.** כלומר לקמיה דעליה בידיה רמיא לגלויי דלאו בר סיסין היא: **אמר ליה רבא דינא הכי.** להוציאה מספק מתחת יד המוכר שהוא מוחזק: **המוציא מחבירו.** להיינו לוקח עליו להביא ראיית זכות ומאחר שאין לו ראיה יפסיד: **קשיא דרבא אדרבא קשיא דרב נחמן אדרב נחמן.** [כלומר:] מוקי לה לרב נחמן ביד המוכר ורבא ביד הלוקח והכא ליפכא: **דרבא אדרבא לא קשיא.** דכל דוכתי מוקי לה ביד המוחזק והתם מוכר כו': **היון.** לכולי עלמא קרו ליה דבי נר סיסין וגרסין הכריס שלפיכך נקראת כן שקנאה מבני נר סיסין והוא אמר לאו מבר סיסין לקחתיה עליה דידיה רמיא לגלויי ולהביא ראיה דלאו מבר סיסין לקחה ומה יביא עדים לסיקרויי הוא דמיקריא הכי ולא מהני אדות שלקח מבר סיסין היא מוקמינן לה בידיה דהא פשיטא לן דהאי דאמר ליה נכסי דבי נר סיסין מזבינית לך הכי קאמר ליכסי שקניתי ממנו ולא נכסי שלא קניתי ממנו אף על פי שנקראין כן. כך נראית המשיטה: **מי לא אמרינן ליה קייס שטרך.** אחרי שהמוכר רוצה לפסלו והחזקה של שלא השמיט בחזקה שהשטר היה בחזקה ומאחר שהמוכר מערער על החזקה שהיה חזקה לריך זה להביא עדים שחזקתו גמורה שלא דר זה עמו. ובהני תרי עובדי סבירא לן כרב נחמן דהלכתא כוותיה בדינא [כתוספות יג.] וכן פוסקין פירושי ר' חננאל[ג] ורש"י: **מאי בעית בהאי גיסא.** שהכל יודעין שלי היה: **א"ל לא לוקח בשוקי ברואי הואי.** בארץ מרחקים מקום שאין השיירות מצויות ולא ידעתי ולכך לא מחיתי ואנן בפרקין [לא.] היה ביהודה והחזיק בגליל אינה חזקה עד שיהא עמו במדינה בחותם מלכות דהוו שיירות מצויות ש"מ אינה חזקה בשעת מירוס ואפילו בחותם מדינה כדלקמן בהאי פירקין [שם] וכן פירשוה הגאונים כפי ר"ת. אבל במקום שהשיירות מצויות ואינה מירוס לא מני טעין הכי דקי"ל בפירקין (דף לח:) מחזיקין בנכסי בורח דמחאה שלא בפניו הויא מחאה ואי טעין לא ידעתי שהחזיק אינם פלוני בקרקע שלי ולכך לא מחיתי אינו נאמן דכי היכי דלמרינן מחאה שלא בפניו הויא מחאה למחר חברך חבירת אית ליה ואימרו לו למחזיק כמו כן אמרו זה שאדם אחד מחזיק בקרקע שלו הואיל ושיירות מצויות וכן הלכה: **נשואקי הוה טריזנא.** למכור סחורתי ולקנות אחרת ולא ידעתי שאתה רב בציתי וכגון שיש לו בית אחד בחותם העיר שהיה מתפרנס שם כל ל' יום. ויש מפרשים בשוקאי הוה טרידנא ולא היה לי פנאי למחות אע"פ שידעתי ואינו נראה בעיני: אמר

א) לקמן דף קנט:, ב) ל"ל לדפי כה, ג) ל"ל חננאל. דק"ס.

הגהות הב"ח

(א) גמ' בר סיסין מזבנינא לך הוה ליה להיות אחרעא: (ב) שם אוקמה בידא: (ג) שם אדרבא נחמן נמי לא קשיא התם כיון: (ד) שם מפלגינן דזבנתה מינך כל"ל ותיבות דאמר לי ממחק: (ה) תוס' ד"ה לאו וכו' בעובדא דהכא דמשמע: (ו) בא"ד מד יומא במיגו: (ז) בא"ד דקאמר השתא מיגו שהיה יכול לשקר: (ח) בא"ד מסוף פרק זה בורר וכו' ידעינן ביה בהאי טעמא וכו' אי בעית קלתיה א"ל כיון דמיחזק: (ט) בא"ד ואפ"ה אינה יכולה למחזק אלא על פיו או על פי שנים: (י) בא"ד נראה ל"י דהתם נמי מירתי אחזר וכלכה: (כ) בא"ד ונראב"ד דהוה ליה לאוקומי: (ל) בא"ד נכסת דר' אבא דאי לא **דהוה** ממויב: (מ) בא"ד בסוף המוכר את הבית גבי וכו' טעינן להו שחזקתו:

מוסף תוספות

א. [ר]הודאה גמורה היה מודה לו שהוא של אבותיו, אבל מאי דאמר ליה ההוא גברא דדידיה הוא, לאו הודאה היא וכו', דהא איהו אמר דזבנה מינך, והפה שאסר הוא הפה שהיתיר וכו', שאלו בב"ד אמר כן היו מאמינים אותו, עכשיו שאמר לו, למה לא יהא נאמן. רמב"ן. ועי"ש ד"ה ח.

ב. [ד]לא אלימא איהי לאפקועי מעשה ב"ד. רש"י מנהלין שם. ג. [ר]ניחמנה במיגו. תוס' מנהלין לא: ד. [ר]אפילו איתיה לקמן וטוען בבריא, ממך זבינתיה, לא מהימן, מכיון דאודי האי והודאתו הודאה. רמב"ן.

יז א ב מיי' פכ"ט מהל' מכירה הל' כה סמג עשין פפ טוש"ע ח"מ סי' ריח סעיף כה:

יח ג ד מיי' פי"ט מהל' טוען ונטען הל' ג סמג עשין לה טוש"ע ח"מ סי' קמג סעיף ח:

יט ה מיי' שם פי"ל הלכה יד סמג עשין לד טוש"ע ח"מ סי' קמו סעיף יג:

רבינו גרשום

נכסי דבי בר סיסין. כלומר אותן נכסים שקניתי מבר סיסין שהיה עשיר מזבינא לך: קשיא דרבא אדרבא. דלעיל סבירא ליה דביד הלוקח הוה ליה לאוקמי. והכא להיכא דרב נחמן אוקמה ביד לוקח ס"ל דביד מוכר הוה ליה לאוקמה והוה ליה אידך המוציא מחבירו עליו הראיה: קשיא דרב נחמן אדרב נחמן. דלעיל אוקמא ביד מוכר והכא ביד לוקח: התם מוכר קאי בנכסיה שמותחזק הוא מההוא קרקע דמקרי בי בר סיסין ומש"ה ס"ל הוי ליה ללוקח להביא ראיה. וס"ל דביד מוכר: הכא הויא ליה למוכר להביא ראיה: עליה. דמוכר רמיא לגלויי: מי לא אמרינן ליה לבעל שטרא להיכא דנפק עליה מערער קום קיים שטרך רקום בנכסי ה"נ להיכא דאמר מוכר אנא בשכוני גוואי הוינא הוה ליה ללוקח להביא ראיה ולקום בנכסי והא מעשה דבר סיסין ודשכוני גוואי פרשתי היטב בסוף פרק מי שמת: אנא בשוקי בראי הואי. שהייתי הולך בסחורה במקום שווקים ולא הייתי יכול למחות מפני טרוד סחורתי: טרוד בשוקיה. ואינו יכול למחות: ג)הואיל ולא זבינתה מנאי זיל פוק מן ארעא דידי ולאו בעל דברים דידי את ותבע דמיך מאותו שקנית ממנו.

ז) נראה לי"ל הוה ליה לוקוח להביא ראיה ולהוציא מיד מוכר: הכא לוקח קאי בנכסיה הוי ליה למוכר להביא ראיה: ג) ל"ל אם לאו קא מודית היכי מוחזק להאי מרעא דידי את ואם לא זבינתה מינאי וכו':

לאו קמודית דהא ארעא דידי הוא. פי' רבינו שמואל לאם מוחזק זה שלא שנים וטוענן מפלגינן זבנתיה דזבנה מינך קמי דידי דנאמן במיגו דאי בעי אמר מינך זבנתיה ומכלתיה שני חזקה אי נמי מאם יש לו עדים שהמזיק בה המוכר יום אחד והביא ראיה מהיות דדר בקשתא בעיליתא דלקמן וכדבריו כן הוא היכא דיש עדים למערער שהקרקע שלו היתה אבל בעובדא דהכא ס"ל דאפילו הכי נאמן מפני שהחזקה זו אינה חזקה גמורה שהרי אפשר שהיה לו שטר ממכר ואבדו ואינו יודע היכן הוא ואפילו הכי נאמן מפני שהוא מוחזק בקרקע ואין לו שטר ממכר ומיהו אי הוה ידע היכן הוא שטרו היה מוציא ממנו ולא היה נאמן ומפני שאינו יודע היכן הוא שטרו נאמן